

### [Aksel Møller.]

for et helt Aar eller rettere for 11 Maaneder, medens Statstilskudslovgivningen som bekendt kun løber til 4. November. Skulde der blive større Midler til Disposition, fordi Statstilskuddene kan komme til Afvikling, haaber vi, at den højtærede Finansminister ikke deraf vil lade sig forlede til Ødselhed eller Flothed med de Penge, der saaledes maaske kan blive sparet, men i Stedet for vil tænke paa Dybet ovre i Nationalbanken, hvor de passende kan anbringes.

Vi har til Finansiering af Pengesaneringspolitikken været interesseret i at følge den bundne Opsparings Vej; først og fremmest havde vi ønsket, at man i den Udstrækning, hvori Besparelser paa Statsregnskabet ikke kunde klare det — og det kniber jo stadig væk forfærdeligt at komme af med Flygtningene, og det vilde lette uhyre meget paa Statens Finanser, naar det Øjeblik kom, da de var ude af Landet — gennem en aktiv Laanepolitik sørgede for at dræne Markedet for overflødig Købekraft. Den højtærede Finansminister skylder os egentlig et Svar paa, hvorfor han indtil nu ikke har villet medvirke til, at Renten paa de kortfristede Statspapirer, som er kommet til Verden netop for at være Midler i Pengeopsugningens Tjeneste, er blevet forhøjet. Det forekommer mig, at den Rente, som vi satte ved Nytaarstid, da disse Love sidst var til Behandling, har vist sig at være for lav, fordi disse Papirer kun i meget ringe Udstrækning anvendes i det Formaaals Tjeneste, som de var bestemt til. Maaske den højtærede Finansminister i Dag vil kunne give os en Udtalelse om sit Syn paa denne Sag. Men dernæst havde vi altsaa ønsket, at man i den Udstrækning, hvori disse Veje ikke lod sig befare, skulde anvende en bunden Opsparing.

Der har for os foreligget et Valg, et Valg mellem en bunden Opsparing, til et betragteligt Beløb paa ca. 60 Mill. Kr., der bandt Penge paa 10 Aar, og som fortrinsvis blev udskrevet paa de Indtægtsgrupper, hvorfra en relativt større Del af den frivillige Opsparing stammer. Det Skatteforslag, der foreligger til Behandling i Dag, og som har den Fordel, at dets Provenu er betydelig mindre, at Skattefradragsetten genindføres, at Lovforslaget adskiller sig fra tidligere fremsatte Lovforslag derved, at der ikke er noget Forslag om en Forhøjelse af Formueskatten, og at Skalaen er mildere for de mindre Indtægter og for Mellemindtægterne end det tidligere fremsatte Forslags — dette Skatteforslag forekommer os imidlertid i alt væsentlig

mere sympatisk og politisk mere rigtigt i denne Situation end Lovforslaget om den bundne Opsparing.

Efter vor Opfattelse er en Pengesaneringspolitik af den Karakter, at det ikke paa Forhaand kan siges, i hvor hurtigt Tempo eller med hvilke Midler den skal gennemføres. Vi for vort Vedkommende er ængstelige for, at det ikke altid bliver muligt at gennemføre den, i alt Fald ikke hvis Skattevejen skal være den mest benyttede Vej, i det Tempo, som det var ønskeligt. Der er, efter hvad vi kan se, sket en væsentlig Ændring i den finansielle Situation for Staten siden i Fjor. Der er nemlig sket det, at det nu er aabenbart og bør være aabenbart for os alle, at der til Statskassen maa stilles betydelige Krav for at gennemføre en hurtig Genopbygning af Landets civile og militære Forsvarsberedskab, og det vilde derfor ogsaa efter vor Opfattelse være forkert, om man nu havde brugt de sidste Rester af Skatteevnen, som endnu er i Behold i dette Land, gennem bunden Opsparing til et Beløb af ca. 60 Mill. Kr. Her er en af Grundene til, at vi har kunnet tiltræde Forslaget om Tillægsindkomstskatten. Under de Overvejelser, som vi har gjort os op til Vedtagelsen af dette Lovforslag og under de Forligsforhandlinger, som har fundet Sted, har vi Gang paa Gang hævdet, at Staten maatte reservere sig Muligheder for at faa Udgifterne ved en Forøgelse af det civile og militære Beredskab dækket gennem forøgede Skatter, og jeg maa mene, at Vedtagelsen af det Forslag, der foreligger her, maa betyde, at det i første Række maa blive indirekte Skatter, som skal udskrives for at skaffe Dækning for den kommende Vækst i Forsvarsudgifterne.

Det har ligeledes været af væsentlig Betydning for os ved Overvejelsen af hele den Fremgangsmaade, der burde vælges, at det Lovforslag, der nu er forelagt for os, administrativt er lettere end det Lovforslag, som vi tidligere har stiftet Bekendtskab med, fordi Betalingsfristen er udskudt indtil November Maaned. Forfaldsdagen den 1. Oktober 1948 skulde gøre det muligt for Skattemyndighederne uden at være nødt til alt for stærkt at belaste deres Mandskab med Overarbejde at faa Sagerne bragt i Orden, saadan at Skattebilletterne rettidigt kan gaa ud, uden at en væsentlig Del af Skattens Beløb ender i administrative Udgifter.

Men det har været en Skuffelse for os, at man ikke samtidig med, at man arbejdede med dette Lovforslag, har villet gennemføre den Forøgelse af Beskatningen paa